SMÍCHOVSKÝ
Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

21. LISTOPAD 2026
Číslo 1337/ Ročník 26

331
EPIŠTOLA
BUĎME SAMI SEBOU?!

DAR PROROCTVÍ 8
VÝKLAD
PROROCKÝCH TEXTŮ

JAN BEZDĚKOVSKÝ
JEN HLUPÁK SI MŮŽE MYSLET, ŽE JE KRISTUS ROZDĚLEN
JAN 17,20-23

BOHOSLUZBYONLINE.CZ
INTERNETOVÉ VIDEOPŘENOSY ZE SMÍCHOVA

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9:3o hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Samuel Ballangó
Téma úkolu: „Výklad prorockých textů"

- Společná píseň *č. 12 „Ty, Bože náš*"
- Biblický text *Matouš 5,17–20, modlitba*
- Studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
  Robert Heczko, Samuel Ballangó, Jan Dusbaba
- Sbírka pro potřeby misie
- Video prezentace „*Loutky ve službách krále*"
- Společná píseň *č. 263 „Já znám překrásnou zem*"
- Modlitba

1o:3o hodin

Přestávka

1o:45 hodin

Bohoslužba – vede Josef Havlíček

- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Společné chvály**
  „Jsme jeden tým"
  Žalm 148, 1-6 - biblický text
  „Kéž má duše žije"
- Modlitba
- Sbírka pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti –** Jaroslav Skála
- Sborová píseň *„Rozdávejme lásku*"– Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – *Jan 17,20-23 (ČEP)* – Renata Dražková
- Tichá modlitba
- **Kázání – Jan Bezděkovský**
  Téma: „Jen hlupák si může myslet, že je Kristus rozdělen"
- Chvíle ke ztišení – Julie Bezděkovská
- Společná píseň *č. 195 „Srdce k srdci spějte spolu*"
- Modlitba – Jan Bezděkovský
- Společná píseň *č. 284 „Kéž nás vede*" *vsedě*
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě
- **Členské shromáždění**

Oznámení

-Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.

-Dnes, 21. 11., kázáním bude sloužit bratr Jan Bezděkovský.
Po ukončení dopolední bohoslužby proběhne členské shromáždění.

-Příští týden v sobotu, 28. 11., slovem bude sloužit bratr Zbyšek Jonczy.

-V neděli, 22. 11., se uskuteční výlet T. O. M. "Rymaně – Mníšek pod Brdy"

-V sobotu v podvečer, 28. 11., v 17^{00} hod jste zváni na „Adventní koncert" Smíchovského pěveckého sboru a jeho hostů se svátečním slovem.

-V sobotu, 5. 12., se uskuteční setkání Služby žen se sestrou Soňou Sílovou od 14^{00} hod ve sboru.

-V neděli, 6. 12. pořádá Klub Pathfinder oddíl Penguins akci „Penguiní 10ti boj". Záčátek v 10^{00} hod u sboru.

-V sobotu, 19. 12., v podvečer jste zváni na koncert „Vítej betlémské světlo" od 17^{00} hod

-Ve čtvrtek, 24. 12., proběhne v našem sboru akce „Štědrovečerní pohádka" od 14^{00} hod

-Prosíme, mysleme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.

-Připojte se k nám v měsíci listopadu a mysleme na svých modlitbách na: *nemocné a potřebné.*

-Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel

V období 22. – 28. 11. 2026 oslaví narozeniny:

Prokopová Marta (22.11.); Turoň Lukáš (22.11.); Jenčík Jaromír (26.11.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Pravidelné sborové sbírky

Účel: **sbírka misie**
Bankovní účet: **5053339/0800**
Variabilní symbol: **11106**

Účel: **sbírka pro sbor**
Bankovní účet: **5053339/0800**
Variabilní symbol: **777**

QR Platba - Misie

QR Platba - Sbor

Android

iOS

Scan the QR code to open Google Translate and follow the sermon in your language

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA…

Z jednání výboru sboru

Výbor sboru se sešel v úterý 10. listopadu. Listopadové jednání bylo úvodem věnováno zamyšlení a modlitbám v rámci modlitebního týdne, následně organizačním záležitostem, přípravám vánočních akcí, provozu sborových prostor a dalším plánům našeho sboru.

Sborová kniha a kontaktní údaje
Výbor se zabýval aktualizací sborové knihy a ochranou osobních údajů členů sboru. Připravíme postup, jak kontaktní údaje postupně ověřit a aktualizovat, aby byly co nejpřesnější.

Sobotní škola při mimořádných bohoslužbách
Diskutovali jsme o konání sobotní školy při mimořádných bohoslužbách. Výbor rozhodl, že při těchto příležitostech bude zachován společný program bohoslužby. Zájemci o sobotní školu se však budou moci sejít již od 9 hodin v malém sále.

Hrobové místo sboru
Pokračovali jsme v přípravách úpravy sborového hrobového místa. Projekt bude představen členům na členském shromáždění 21. listopadu.

Vánoční přípravy
Připravujeme také tradiční vánoční pohoštění seniorů. Výbor schválil příspěvek na zajištění občerstvení.

A ještě několik krátkých zpráv
Výbor podpořil možnost uspořádat v našem sboru minikonferenci KD v roce 2027.

Připravujeme také informace o mobilní aplikaci umožňující automatický překlad kázání do angličtiny, které budou zveřejněny ve zpravodaji.

Další jednání výboru sboru se uskuteční **8. prosince 2026 od 18 hodin online**.

Zapsala Zuzana Klímová, tajemnice sboru

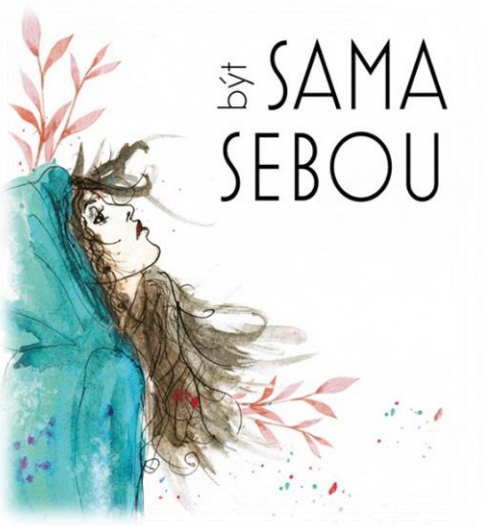
Kazatelská epištola Smíchovským - 331. Kapitola

BUĎME SAMI SEBOU?!

Poté, co mi bylo nabídnuto napsat epištolu do smíchovského Zpravodaje, se mi hlavou začala honit hejna myšlenek. O čem budu psát?

Jako první se objevil zcela sebestředný pocit, že to musí být samozřejmě něco skvostného a nového, abych přispěla něčím jedinečným. Naštěstí hned vzápětí přišlo uvědomění a úleva z toho, že vše úžasné už bylo dávno napsáno, a sice v Bibli, a já tudíž už nemusím nést břímě toho někoho poučit či vzdělat. Dále jsem si říkala, že nějakou dobu už v církvi jsem a nyní i rok a půl jako pokřtěná členka sboru Smíchov. Takže bych mohla zhodnotit, co se mi vlastně v církvi a společenství líbí a nelíbí (a že by se toho přece našlo v obou případech 😊!).

Ale to také nebylo úplně ono, a i když si velmi vážím možnosti, že můžeme všichni svobodně říct svůj názor, jsem zároveň ráda, když u mě někdy zafunguje sebekritika a uvědomím si, že ve společenství, kde jsme každý jiný, zrovna můj názor nemusí být nejlepší a nemusím jej všem sdělovat – například rozhodně nevím, jaký správný obsah a rozsah by mělo mít kázání nebo třeba v jakém ideálním rytmu by měl hrát varhaník…

A tak jsem dospěla k tomu, že nejlepší přece bude, když budu sama sebou. To se dneska hodně říká, ne? Buďme sami sebou, takoví, jací jsme.

Dosud jsem si neuvědomila, kolik vlastně takových pojmů, založených na člověku a jeho osobě existuje a jak jsou mnohdy propagovány. Máme si uvědomit vlastní sebe hodnotu a mít sebeúctu, usilovat o sebeprosazení, mít zdravou sebedůvěru, sebejistotu, sebevědomí. A já vůbec neříkám, že to není pravda, nebo že je to špatně. Je důležité nic nepředstírat a vážit si sami sebe, nenechat se přehnaně omezovat, zastrašovat nebo stát v koutě. Na druhou stranu, to, co, jeden považuje za zdravou sebedůvěru a sebevědomí, už druhý může považovat za aroganci.

Když jsem nad těmito slovy začala přemýšlet a tzv. „slovíčkařit“, napadlo mě, že vlastně můžou mít i jiný, negativní význam. Tehdy jsem si řekla, jestli je opravdu tak super, být sama sebou?! V tom smyslu být neomezeně sama sebou se vším, co patří k lidské přirozenosti? Být tím hříšným, a co si budeme povídat, sobeckým člověkem v nás? Osobně jsem nesmírně ráda, že takto sama sebou být nemusím. Že mě Bůh nenechá „sobě samé napospas“. A že opravdu není tak důležité, abych prosadila zrovna sebe, protože se určitě najde někdo lepší.

A on se skutečně někdo lepší najde a asi Vás nepřekvapí, že mám na mysli Ježíše Krista. Je správné „prosazovat“ právě našeho Pána. A co mi přijde ještě lepší, je být sami sebou, ale vždy v Kristu. Právě On jediný nám pomůže nastavit to tolik potřebné omezení našeho ega a jedině díky Němu dokážeme vše, co se nás týká, posuzovat tím nejlepším měřítkem. Připadá mi úžasné, co víra a láska dokáže proměnit a vylepšit v každém z nás. Poté dostávají prostor i další „sebe“ vlastnosti jako sebekázeň, sebereflexe nebo sebezapření.

Takže závěrem bych řekla, že ano, buďme sami sebou, ale stále s pohledem upřeným na Ježíše. Někdy místo sebeprosazení dejme prostor někomu jinému, jindy místo neochvějné sebejistoty využijme jedinečné možnosti spolehnutí se na Boha a věřme, že tam, kde my ubereme, má On možnost nám leccos přidat.

Pojďme se pořádně zamyslet a prožít, co znamená, když apoštol Pavel řekne:

„Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba.
A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.
Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh.
Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol,
tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy.“ Římanům 12;1-5

„Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému.“

Římanům 12;10.

Šárka Handzelová

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 4. čtvrtletí 2026: DAR PROROCTVÍ
Lekce 8: **Výklad prorockých textů**

Základní verš
„Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.“ (L 24,27)

Lekce se zaměřuje na základní zásady správného výkladu prorockých textů a dalších biblických pasáží. Zdůrazňuje význam jejich studia v literárním a historickém kontextu a ukazuje, že klíčem k jejich správnému pochopení je Ježíš Kristus, který je ústřední postavou celého Písma a naplněním všech jeho zaslíbení.

- Mt 5,17–48: Bible je nejlepším vykladačem sebe sama (neděle)
- Iz 65,17–20; 1K 16,20: Význam historického a literárního kontextu při výkladu Písma (pondělí)
- Gn 3,1–5; Mt 4,1–11: Nebezpečí vytrhávání biblických veršů z kontextu (úterý)
- L 10,25–28: Potřeba pokorného a důsledného studia Božího slova (středa)

- L 24,25–27.44–49: Kristus je klíčem ke správnému výkladu proroctví (čtvrtek)

Otázky:

- Když bible vykládá sama sebe, není to nedůvěryhodné?
- Co to znamená vytrhávat biblické verše z kontextu?
- Jsme dostatečně přesvědčeni o tom, čemu věříme?

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/08pdf
V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirován tématem lekcí sobotní školy https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja

Luděk Bouška

VÁNOČNÍ POHOŠTĚNÍ SENIORŮ

Milé sestry, milí bratři, ač se to nezdá, blíží se konec roku a s ním i tradiční vánoční pohoštění seniorů v sobotu 19. 12. 2026.
Letos bychom se chtěli vrátit k tomu, že občerstvení zajistíme sami nebo alespoň částečně sami.
Proto se na vás ochotné obracím s prosbou o pomoc se zajištěním tohoto pohoštění. Kontaktujte mě prosím osobně, nebo na mobil 724 299 323.
Myšlenka je taková, že my bychom zajistili salát a cukroví a sbor by zaplatil řízky. Napadlo mě, že to můžeme pojmout jako neformální soutěž o nejlepší bramborový salát (porotu už bych měl).
Věřím, že společnými silami, srdcem a láskou vše zvládneme.

Všem děkuji a těším se na spolupráci! *Jaroslav Skála*

Co o tom říká Bi b l e

Jeden den v nebi – zapomenutý lék na stres

dokončení z minulého čísla
Vlastimil Fürst

PAMATUJ NA SOBOTNÍ DEN

V receptu, který je zaznamenaný ve čtvrtém bodě biblického Desatera, je uvedena důležitá podmínka, kterou musíme splnit, aby byl lék účinný. Recept začíná výzvou: *„Pamatuj na sobotní den, abys ho posvětil.“*
V době, kdy byli naši dva synové ještě malí, jsem zažil zajímavou diskuzi s ženami patřícími do křesťanského charizmatického společenství. Dostal jsem od nich otázku: „Můžeš nám popsat, jak u vás doma prožíváte tu vaši sobotu? Rády bychom si o ní udělaly představu dřív, než se rozhodneme, zda se tou biblickou cestou vydáme, nebo zůstaneme u neděle.“
Začal jsem své vyprávění tím, že podle Bible den začíná večerem. V pátek při západu sluníčka se jako rodina sejdeme a prožíváme spolu příjemné chvíle. Při světle svíček vzpomínáme na to, co jsme

prožili v uplynulých dnech, pojídáme dobroty, děkujeme Bohu za to, co nám dal, i za to, že je před námi den, kdy nám chce žehnat. Hodně zpíváme, hrajeme na hudební nástroje. Našim dětem se moc líbí i tzv. „kolečko“, rituál, při němž se všichni chytíme za ruce a navzájem si přejeme, aby přicházející sobota byla požehnaná i pro nás. Úplně nakonec pak s kluky zapalujeme prskavky a poté jdeme spát.

Pak jsem popisoval, jak v sobotu ráno vstaneme a po dobré snídani jdeme na bohoslužbu, kde se setkáváme nejen s Bohem, kterého uctíváme, ale i s našimi přáteli, kteří stejně jako my touží po požehnání, které Bůh v ráji vložil na sobotu. Po bohoslužbě jdeme domů, kde sníme připravený oběd. Po něm si chvíli odpočineme a pak jdeme na procházku.

Při západu sluníčka se zase spolu posadíme, zpíváme a chválíme Boha a v modlitbě děkujeme za prožitý den. Při společném „kolečku“ si přejeme Boží požehnání i do všedních dnů.

Skončil jsem vyprávění o tom, jak vypadá naše sobota. Jedna z žen, které mi naslouchaly, položila otázku: „Vlastíku, a kdy vlastně uklízíte a nakupujete? U nás jsou tyto činnosti hlavní náplní soboty a neděle!“

Odpověděl jsem protiotázkou: „Všimly jste si, jakým slovem začíná čtvrté přikázání?“ Vzal jsem Bibli, otevřel 20. kapitolu knihy Exodus a přečetl první slovo 8. verše: *„Pamatuj…“*

Jak mohu prožít sobotu v klidu nejen od výdělečné práce, ale také od toho všeho, co je potřeba udělat pro pohodový chod naší domácnosti? Je třeba včas pamatovat na to, že v sobotu se nechceme zdržovat nakupováním, vařením nebo třeba prací na poli a zahradě.

Pokud si vše dobře naplánuji a naučím se práci rozdělit mezi všechny členy rodiny, zakusím první projev Božího „sobotního požehnání“. V čem spočívá? Když v sobotu odložím práci, budu mít na všechny povinnosti o jeden den méně než ostatní. Přesto mi těch 24 hodin nebude chybět.

V prvním semestru vysokoškolského studia nám jeden kantor dával s oblibou domácí úkol z pátku na pondělí. V pátek na přednášce dal zadání a v pondělí chtěl odevzdat hotové dílo. Byla to od něj škodolibost. Měl radost, když nám znepříjemnil víkend.

Když nám to udělal poprvé, přemýšlel jsem, co mám dělat. Zadání bylo opravdu náročné. Protestovali jsme, že to není možné zvládnout za ty dva dny, ale bez úspěchu.

Uvažoval jsem, co budu dělat. Mám „porušit“ mé zásady ohledně prožívání „sobotního odpočinutí“? Nebo se spolehnu na Boží požehnání a pustím se do toho až v noci na neděli, když skončí biblický den odpočinku?

Rozhodl jsem se pro druhou možnost. V pátek večer jsem po západu slunce „přivítal sobotu“ s přáteli. V sobotu jsem byl na bohoslužbě a teprve večer jsem zasedl k práci na projektu. Nad ránem jsem si chvíli zdřímnul a pak pokračoval v práci. Okolo páté večer jsem byl hotov.

Tehdy jsem poprvé v životě poznal to zvláštní požehnání, které Bůh dává každému, kdo se rozhodne v sobotu čerpat výhody „nebeské akce“. Od té doby jsem něco podobného zažil už mnohokrát. Podobné zážitky jsou pro mne důkazem, že sobota, sedmý den, stále nese pečeť Božího požehnání a posvěcení.

MŮŽE NEDĚLE NAHRADIT SOBOTU?

Většina křesťanů dnes „odpočívá“ v neděli a ani přitom netuší, že porušují Desatero. Ve 4. století po Kristu totiž představitelé katolické církve „uzákonili“ zásadní změnu. Křesťané

měli od roku 336 považovat za den odpočinku nikoli sobotu, ale neděli. V anglické verzi Katolického katechizmu z roku 1892 můžeme číst: „Když sobota je dnem Božího odpočinku, proč tedy světíme neděli? Protože církev katolická v roce 336 přenesla svátek ze soboty na neděli."

Otázkou je, zda má jakákoliv církev na takovou změnu právo. Ježíš měl jednoho dne s židovskými duchovními spor o to, jak správně prožívat sobotu. V diskuzi kategoricky prohlásil: *„Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou"* (Marek 2,27.28). Ježíš se jednoznačně vyjadřuje k tomu, kdo má právo rozhodnout nejen o tom, jak správně „posvětit sobotu", ale i o tom, zda sobota – biblický den odpočinku – stále ještě zůstává dnem, kdy Bůh dává své mimořádné a jedinečné požehnání.

Setkávám se s lidmi, kteří věří, že je toto požehnání možné získat zachováváním nedělního odpočinutí. Díky tomu, co prohlásil Ježíš, je zřejmé, že neděle nikdy nemůže plně nahradit sobotu. Bůh se s námi setkává i v neděli, své požehnání nám nabízí každý den, ale to jedinečné, které při stvoření vložil na sedmý den, můžeme obdržet jen v sobotu.

PŘEKÁŽKY PŘIJETÍ SOBOTNÍHO POŽEHNÁNÍ

Pojďme se chvíli věnovat jedné zvláštní otázce. Mnozí křesťané, kteří respektují biblické Desatero a přijímají sobotu jako den odpočinku, zjišťují, že se jim nějak záhadně vyhýbá požehnání, které Hospodin na konci svého stvořitelského díla vložil na sedmý den. Tito lidé se ptají: „Děláme chybu my, nebo Bůh zrušil kouzlo soboty?"

Také Ježíš se setkával s lidmi, kterým prožívání soboty nepřinášelo žádnou radost. Příčinou tohoto stavu byli izraelští duchovní. Ježíš před nimi své posluchače důrazně varuje, když na jejich adresu říká: *„Svazují těžká břemena a nakládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem"* (Matouš 23,4).

Tito pokrytečtí vůdci často naslouchali Ježíšovým kázáním, protože hledali záminku k jeho umlčení. Ježíš se na ně opakovaně obrací s tvrdou kritikou. Nelíbí se mu, že díky nim ztratila pro Židy sobota svou přitažlivost. Proto také na jejich adresu vysloví tvrdou a nekompromisní kritiku: *„Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království nebeské, sami nevcházíte a zabraňujete těm, kdo chtějí vejít"* (Matouš 23,13).

Ježíš tato slova říká na adresu lidí, kteří by se v sobotu nikdy nesnížili k tomu, aby vykonávali jakoukoliv činnost, kterou považují za porušení nebo znesvěcení dne odpočinku. Dokonce byl dán počet kroků, které mohli v sobotu ujít. Byli přesvědčeni, že nikdo tak dokonale nezachovává principy Desatera jako oni. Přesto nikdy v životě nezakusili radost ze sobotního požehnání, které Hospodin vložil na sedmý den.

Jak je to možné? Jejich zkušenost nás vede k poznání, že samotné odložení práce a všedních starostí v sobotu nestačí. Prorok Izajáš zapsal v souvislosti s prožíváním soboty následující Hospodinovu radu: *„...odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne"* (Izajáš 58,9.10).

Bůh nás upozorňuje na tři překážky, které nás mohou připravit o sobotní požehnání:

1) Jho

Jho je symbolem toho, co nás nepříjemně svazuje. Pokud se mi jho

podaří sundat ze své šíje, získávám najednou pocit svobody. Ježíš nás v této souvislosti vybízí: *„Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží“* (Matouš 11,29.30).

Cítím-li se v sobotu nesvobodný a spoutaný, měl bych si položit otázku: „Podařilo se mi odstranit jho, které mne svazovalo? Přijal jsem opravdu Ježíšovo jho? Nenavlékl jsem místo něho jho zákoníků a farizeů, kteří ze soboty udělali nesnesitelné břemeno?“

Mnoho křesťanů se v sobotu připravuje o radost z Božího požehnání, protože se příliš zabývají obavou, aby náhodou nedělali něco, co podle druhých není správné. Možná také počítají množství kroků, které už udělali, a děsí je představa, že je Bůh potrestá, pokud udělají něco špatně. S touto obavou souvisí druhá překážka, která nám může stát v cestě k dosažení sobotního požehnání.

2) Hrozící prst

Hrozící prst je symbolem výhrůžek a výčitek. Při prožívání soboty bych se neměl nechat zastrašovat druhými a ani já bych neměl druhým mluvit do jejich způsobu prožívání sobotního odpočinku. Ať se ostatní řídí svým svědomím a já zase tím svým.

I zde jsou namístě otázky: „Jak jsem na tom? Prožívám radost ze spasení, nebo mne o ni připravuje hrozící prst mého spoluvěřícího?“

3) Ničemná slova

Ničemná slova symbolizují vše, co ničí a narušuje mé sobotní dobíjení vnitřních baterií. Mohou to být pře a hádky, negativní zprávy ze světa nebo také lidé, kteří mne neustále kritizují a kádrují. Místo slov, která ničí, bych měl vyhledávat slova, která budují.

A tak se při přípravě na sobotu mohu ptát: „Jak je to s mými ústy? Jak působím? Pozitivně nebo ničivě?“

V Matoušově evangeliu je zaznamenán příběh z Ježíšova života. Odehrál se v době, kdy se židovští duchovní snažili Ježíše odstranit. Synagoga byla tu sobotu plná. Lidé se dověděli, že má přijít ten zvláštní Mistr. Čekali, co jim poví. Mezi posluchači seděli i farizeové. Matouš píše: *„A byl tam člověk s odumřelou rukou. Otázali se Ježíše: Je dovoleno v sobotu uzdravovat?‘ Chtěli ho totiž obžalovat“* (Matouš 12,10).

Ježíš farizeům, kteří se už těší, jak ho obžalují, říká: *„„ Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl? A oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře.‘ Potom řekl tomu člověku: Zvedni tu ruku!‘ Zvedl ji, a byla zase zdravá jako ta druhá“* (Matouš 12,11.13).

Víc už židovští duchovní vidět a slyšet nepotřebovali: *„Farizeové vyšli a smluvili se proti němu, že ho zahubí“* (Matouš 12,14).

Tato příhoda z Ježíšova života odhaluje hrůzné pokrytectví židovských duchovních. Vadí jim, když Ježíš svým uzdravováním „pracuje“. Považují to za znesvěcení dne odpočinku. Jsou jeho dobročinností tak znechuceni, že jim pak vůbec nevadí, že ve stejný den plánují vraždu.

Tento příběh je varováním pro každého člověka, který se v sobotu stará víc o to, jak ji prožívají druzí než o to, co by v ní mohl udělat on sám.

Pokud mám pocit, že se mi vyhýbá požehnání, které Bůh při stvoření vložil na sedmý den, měl bych si položit pár otázek: „Komu se v sobotu svým jednáním víc podobám? Zákoníkům a farizeům, nebo Ježíši, který svým sobotním uzdravováním přináší radost a svobodu nemocným? Co v sobotu

dělám raději? Rozdávám radost a pomáhám potřebným, nebo raději dohlížím na to, co dělají ti druzí?"

STAŇ SE POŽEHNÁNÍM

Prorok Izajáš zachycuje ve své knize slib, jenž dává Hospodin každému člověku, který se rozhodne prožívat sobotu bez výše uvedených překážek. Přitom nám radí, co by mělo být součástí každé naší soboty: *„…budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne"* (Izajáš 58,10).

Místo toho, abych v sobotu druhé svazoval, hrozil jim a pronášel na jejich adresu ničemná slova, mám být raději štědrý k hladovým a pozorný k těm, kteří jsou ztrápeni. V očekávání na Boží požehnání se sám mohu stát požehnáním pro ty, kteří se zatím nemají tak dobře jako já. Myslím, že další komentář není třeba.

Ten, kdo se rozhodne, že bude „dobrovolníkem Božího království", zakusí něco zvláštního. Jeho život získá nový smysl. Izajáš píše, že nám v temnotě vzejde světlo, a i soumrak bude jako poledne. Přiznám se, že jsem těmto slovům dříve moc nerozuměl. Jednak jsem měl dobrý zrak a také jsem nezažil žádný „životní
soumrak".

Jak mi ale s přibývajícím věkem slábne zrak, tak najednou postupně zjišťuji, jakou výhodou je při práci dobré osvětlení. Navíc si uvědomuji, že se stále více blíží nejen stáří, ale i konec mého života. To je ten soumrak, o kterém se zmiňuje Izajáš. Díky službě druhým poznávám, že Bůh má moc postarat se o každého člověka, a že se tudíž postará i o mne, až budu sám potřebovat pomoc druhých.

Pokud se v sobotu naučím přijímat požehnání, které na ni Hospodin vložil na konci svého stvořitelského díla, budu ho mít tolik, že se pak sám stanu požehnáním těm, se kterými se setkám.

DALŠÍ PROJEVY SOBOTNÍHO POŽEHNÁNÍ

Bůh mi chce v sobotu nabídnout dostatek světla pro mé další dny. Tím ale jeho štědrost nekončí. Izajáš pokračuje ve výčtu toho, co se stane, když ze svého jednání odstraním svazující jho, hrozící prst i ničemná slova a nahradím je službou potřebným: *„Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. … Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš--li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, tu nalezneš rozkoš v Hospodinu, a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit'"* (Izajáš 58,11.13.14).

Jestliže se nebojím podělit o to, co mám, může se Bůh postarat, abych se vždy měl o co dělit.

Bůh mne povede, takže nebudu zbytečně bloudit. Během mé cesty do jeho království mne vybaví dostatkem sil, abych dokázal překonat všechny překážky. Na konci své cesty navíc naleznu *„rozkoš v Hospodinu"*. Objevím štěstí, kterému se nevyrovná žádná pozemská radost ani rozkoš.

Správný přístup k sobotnímu odpočinutí dává mému životu věčný smysl a cíl. Nemusím se bát, že poslední slovo v mém životě bude mít smrt. Nádherně to popisuje David ve 23. žalmu:

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívat na travnatých nivách, vodí mě na klidná

místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují. Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš. Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů."

VLIV SOBOTNÍHO POŽEHNÁNÍ NA VŠEDNÍ DNY

Mnozí křesťané mají pocit, že to jho, hrozící prst a ničemná slova stačí odložit jen v sobotu. To je velký omyl. Tyto překážky bychom měli z našeho života úplně odstranit. Je to součástí naplnění Božího příkazu, kterým začíná 4. paragraf Desatera: „Pamatuj!"

O tom, že to není vůbec snadné, svědčí Davidova prosba, zachycená ve 141. žalmu: *„Hospodine, postav stráž k mým ústům, přede dveře mých rtů hlídku…"* (Žalm 141,3).

Pokud prožiji sobotu v Boží blízkosti, poznám nejen svou hříšnost, ale také jeho slávu a moc, která je schopna mne postupně proměňovat k Božímu obrazu, ke kterému byl člověk stvořen. I proto text 4. přikázání obrací naši pozornost k aktu stvoření. Bůh při něm prohlásil: *„Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby"* (Genesis 1,26).

Součástí správné přípravy na sobotu je nahrazení hříšného jha Ježíšovým jhem. Je to také odmítnutí používat hrozící prst i ničemná slova. Bůh tuto snahu odmění tím, že nám dovolí spočinout v jeho blízkosti. Toto spočinutí v Hospodinu naplní naše nitro pokojem, důvěrou a odvahou hledět s nadějí do budoucnosti.

Je to zvláštní sepětí „svaté soboty" a všedních dnů. Obojí se navzájem ovlivňuje. Pokud ve všední dny věnuji dostatek času přípravě na sobotu, pocítím pak sobotní požehnání silněji, než když tuto přípravu zanedbám. Platí to ale i naopak. Čím silněji pocítím radost ze sobotního společenství s Bohem, tím větší bude má touha připravit se co nejlépe na další sobotu.

NEBESKÁ AUDIENCE

Vraťme se ještě jednou k textu, který jsme už četli. Podle staré křesťanské tradice ho apoštol Pavel píše křesťanům, kteří měli, stejně jako on, židovský původ. Proto jim v prožívání soboty hrozilo podobné nebezpečí, jaké v minulosti postihlo jejich předky. Pavel proto připomíná: *„Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve*, před *sebou. Neboť kdo vejde do Božího odpočinutí, odpočine od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého. A tak usilujme, abychom vešli do toho odpočinutí a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na poušti"* (Židům 4,9–11; ČEP).

Pavel připomíná zkušenost Židů putujících pouští. Sobotní odpočinek jim měl dát dostatek času k poznání Boha, který je vyvedl z Egypta a daroval jim svobodu. Sobotní odpočinutí je mělo učit důvěřovat Hospodinu, který je vedl do zaslíbené země. Byla to náročná a nebezpečná cesta. Každou sobotu si měli připomínat tu krásnou zemi, která je čeká.

Pak najednou stáli na hranicích zaslíbené země. Mohli do ní vstoupit, ale chyběla jim důvěra, že Bůh svůj slib splní.

Celá generace Židů nakonec do zaslíbené země nevstoupila. Pavel píše, že se jejich způsob prožívání soboty minul svým cílem.

V čem byl jejich problém? Chyběla jim důvěra v Boží milost. Protože spoléhali jen na sílu svých zbraní, zalekli se možnosti vstoupit do země, kterou jim

jejich Bůh připravil. Místo radosti z krásné země je trápily problémy, které by při vstupu do ní mohly nastat. Něco podobného hrozí i nám, pokud si neuvědomíme, že sobota není cíl naší víry. Biblický sabat je prostředkem k tomu, abychom mohli dosáhnout na zvláštní požehnání, které na tento den vložil náš Stvořitel. Bůh nás vede do nebeského království pouští hříšného světa. Každou sobotu nám nabízí zastávku v „nebeské oáze".

Toto zastavení ale nemá sloužit jen k odpočinku a načerpání nových sil. Je tu ještě něco důležitějšího. Pokud má sobota splnit svůj hlavní účel, pak se potřebuji setkat s Ježíšem. Pavel nás vybízí:

„Přistupme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom přijali milosrdenství a nalezli milost ku pomoci v pravý čas" (Židům 4,16; ČSP).

Už při stvoření života na naší planetě Bůh odložil svou práci a odpočinul. Sedmý den ve svém diáři oddělil k tomu, aby měl prostor na setkání s člověkem. Každou sobotu nás Bůh čeká u trůnu své milosti.

Pokud ale sedmý den nepřijdu k jeho trůnu a nepřijmu jeho ujištění o odpuštění hříchů, pak se mé prožívání soboty mine cílem a já nikdy neokusím, jak chutná „rozkoš v Hospodinu".

Pavel tu připomíná, že ten skutečný odpočinek je teprve před námi. Díky tomu, že Bůh na počátku vložil na sobotu své požehnání, mohu pravidelně jeden den v týdnu prožívat ochutnávku nebes. Mohu zažívat radost z toho, co pro mne Bůh chystá ve svém království.

JEŽÍŠŮV SLIB

Už od svého dětství mám rád jeden biblický text, který zaznamenává slib, jenž dal Ježíš nejen svým učedníkům, ale i nám: *„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu – li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte"* (Jan 14,1–4).

Žijeme na světě, kde není snadné získat prostředky potřebné k našemu životu. Proto máme podle Desatera věnovat šest dnů práci, díky které zajistíme „obživu" pro sebe i své blízké. Ve všední dny můžeme být někdy touto prací tak unaveni, že už ani nemáme sílu se na chvíli zastavit a snít o tom, jaké to bude, až Ježíš splní svůj slib.

Pokud se rozhodneme, že v sobotu odložíme všední práci i starosti, získáme celých 24 hodin k tomu, abychom se mohli vypravit na exkurzi do nebe. Můžeme nahlédnout „za oponu" nebeského království a přemýšlet o tom, jak bude vypadat život bez hříchu a jeho následků.

Apoštol Jan popisuje, co viděl a slyšel, když jednu sobotu dovolil Ježíši, aby mu představil život lidí, kteří jednou vejdou do jeho věčné říše: *„Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo"* (Zjevení 21,3.4).

ANO, PŘIJDU BRZO!

Už v ráji nabídl Stvořitel člověku lék na stresy, spěch a shon. Každý sedmý den chce i mne léčit z mé uspěchanosti. Slibuje mi, že když se v sobotu naučím správně odpočívat, najdu radost, které se nic jiného nevyrovná. Tuto rozkoš budu navíc prožívat nejen se svým Bohem, ale také se svými blízkými a přáteli.

Sobota bude ale vždy jen malou ochutnávkou té skutečné „rozkoše v Hospodinu“, protože ta je teprve přede mnou. Sobota mi ale dodává odvahu důvěřovat Ježíši a jeho slibu, kterým končí celá Bible: *„Ten, od něhož je to svědectví, praví: Ano, přijdu brzo.‘ Amen, přijď, Pane Ježíši! Milost Pána Ježíše se všemi“* (Zj 22,20.21).

SOBOTA JAKO LÉK

Pokud chci v sobotu načerpat maximum z toho, co mi Bůh v této pravidelné „akci“ nabízí, neměl bych zapomínat na sedm jednoduchých rad:

1) Udělej si dost času na osobní setkání s Bohem. Svěř mu svou minulost. Vyznej před ním své hříchy a přijmi ujištění, že ti odpustil.
2) Udělej si dost času na společné chválení Boha se svou rodinou.
3) Nezapomínej přitom na setkání s přáteli, kteří stejně jako ty touží oslavovat svého Tvůrce.
4) Přemýšlejte společně o tom, jaký bude život v nebi.
5) Přemýšlej, čím bys v sobotu udělal radost svým nejbližším. Neboj se v sobotu pomáhat druhým.
6) Pokud si s něčím, co se týká soboty, nebudeš vědět rady, přemýšlej, jak by se na tvém místě zachoval Ježíš.
7) Naplánuj těch 24 hodin tak, abys dal svému tělu možnost načerpat nové síly – tělesné, duševní i duchovní.

Sobota je zvláštní den. Bůh ji oddělil a posvětil už v ráji. Když do života lidí vstoupil hřích, sobota pomalu upadala do zapomenutí. Bůh ji znovu připomíná v době, kdy vyvádí Židy z Egypta. Znovu je učí, aby se pro ně stala dnem, kdy budou vychutnávat zvláštní požehnání. Jak už jsme četli, čtyřicet let jim každý den, kromě soboty, sesílá nebeský chléb – manu. Po celou dobu, co putovali pouští, mohli Izraelci doslova vychutnávat každou sobotu. Ten den nemuseli manu sbírat a ani ji upravovat.
Bůh jim požehnal už v pátek, aby se mohli sedmý den plně věnovat „čerpání sobotního požehnání“.
Bůh chce dát stejné požehnání i nám. Jeho nabídka stále platí.

SMYSLEM SOBOTY JE SPOČINUTÍ V HOSPODINU

Už víc než půl století mohu více či méně zažívat ono tajemné požehnání, které Bůh na konci svého stvořitelského díla vložil na sobotu. Podle toho, jak se na sobotu připravím, dostávám požehnání více nebo méně.
Dlouhé roky jsem v Bibli hledal návod na správné prožívání soboty. Trvalo mi to dlouho, než jsem pochopil, že v ní žádný detailní návod není. Bůh mi pouze říká, co do soboty nepatří. Varuje před tím, co narušuje mou přípravu na to, abych v pátek večer při západu slunce dokázal odložit svou starost o živobytí a odevzdal se plně do Boží péče.
Smyslem soboty je má odvaha „spočinout v Hospodinu“. Dovolit mu, aby vzal do svých rukou celý můj život – mou minulost, přítomnost i budoucnost. Zárukou toho všeho je můj Stvořitel

CÍRKEV ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE
PRAHA–SMÍCHOV VÁS ZVE NA

ADVENTNÍ KONCERT

SMÍCHOVSKÉHO PĚVECKÉHO SBORU
A JEHO HOSTŮ SE SVÁTEČNÍM SLOVEM

NEBOŤ SE NÁM NARODÍ DÍTĚ...

28. 11.
V 17 HOD.

MODLITEBNA CASD
PRAHA–SMÍCHOV
PEROUTKOVA 57
PRAHA 5

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

KONCERT

Vítej Betlémské světlo

ÚČINKUJE SÓLISTA OPERY
NÁRODNÍHO DIVADLA
IVO HRACHOVEC
HUDEBNÍ DOPROVOD
IRENA SZURMANOVÁ

19. prosince 2026
17:00 hodin

modlitebna CASD Praha Smíchov
Peroutkova 57, Praha 5
Spojení: tbus č. 52, stanice Urbanova

ZVEME VÁS NA

ŠTĚDROVEČERNÍ POHÁDKU

24. PROSINCE OD 14. HOD.

VÁNOČNÍ POHÁDKA SPOJENÁ
SE SPOLEČNÝM ZPÍVÁNÍM VÁNOČNÍCH KOLED

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Penguins organizují

Mikulášský desetiboj

posbírejte razítka na všech
10 stanovištích!

Kdy? 6. 12. v 10:00
Kde? CASD SMÍCHOV

Zveme Vás na veřejně přístupné setkání
žen a dívek Smíchovského sboru

INSPIRATIVNÍ TERÉZA NOVÁKOVÁ.

MALÁ ŽENA S VELKÝM PŘÍBĚHEM

Čeká nás setkání s kazatelkou Soňou Sílovou a její vyprávění o Terézii Novákové. Společně půjdeme po stopách života, hodnot a díla spisovatelky a obdivuhodné ženy, která šla za svým snem a pracovala na něm s tichou, láskyplnou podporou svého manžela.

SOBOTA 5.12. 2026

OD 14.00 HODIN

Rádi Vás uvítáme v učebně našeho sboru.

Oddělení služby žen Sboru Praha Smíchov
Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 2482/57, Praha 5 – Smíchov
zastávka TBUS č. 52 Urbanova

SLUŽBAŽEN

kontakt: Simona Tejrovská, email: simona.tejrovska@gmail.com

CÍRKEV ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE
PRAHA–SMÍCHOV VÁS ZVE NA

ADVENTNÍ KONCERT

SMÍCHOVSKÉHO PĚVECKÉHO SBORU
A JEHO HOSTŮ SE SVÁTEČNÍM SLOVEM

NEBOŤ SE NÁM NARODÍ DÍTĚ...

28. 11.
V 17 HOD.

MODLITEBNA CASD
PRAHA–SMÍCHOV
PEROUTKOVA 57
PRAHA 5

Výlet T. O. M. 22. 11. 2026

“Rymaně – Mníšek pod Brdy”

Sraz: v 8.30 hod – u pokladen Praha hl.n.,

Os 19053 (S88) odjezd 8:55hod. - Rymaně 9:56 hod.

Trasa: Z nádraží Rymaně start vyrazíme po žluté TZ kolem vrchu Habrov, podejdeme D4 a ulicí Nádražní dojdeme k rozcestníku Mníšek pod Brdy náměstí na náměstí F. X. Svobody a budeme dále pokračovat po žluté TZ až narazíme na NS Mníšek pod Brdy, po které dorazíme k zámku Mníšek pod Brdy[2], zde nás čeká prohlídka zámeckého parku a vlastního zámku. Po prohlídce se vrátíme na NS Mníšek pod Brdy a obejdeme Zámecký rybník[3] a rybníček plivátko[4]. Zde odbočíme u mostu vpravo na zelenou TZ a ulicí Skalecká dorazíme zpět na náměstí F. X. Svobody na autobusovou zastávku Mníšek pod Brdy náměstí[cíl]. Odtud se vrátíme do Prahy busem č. 317 s odjezdy v každou celou hodinu.

Délka trasy: cca 4,2 km + prohlídka parku a zámku

Na výlet s Vámi se těší Jarda B.

Design® Jaroslav Bartoš

Kreslené příběhy Starého zákona

Pokračování příště

Smíchovský Zpravodaj, informační týdeník vydává Sbor CASD Praha–Smíchov
Odpovědný redaktor Jaroslav Bartoš. Vychází každý týden v sobotu v nákladu 130 ks. Případné změny v programu jsou vyhrazeny.
Uzávěrka příspěvků je čtvrtek. Redakce příspěvky neupravuje a otiskuje je v plném znění. Za tiskové chyby se omlouváme.
Další infrmace naleznete na internetových stránkách sboru – www.casdsmichov.cz